

[Thorkil Kristensen.]

det, at man regner med en stigning i nationalindkomsten på 4 år med et praktisk talt konstant forbrug, d.v.s. man regner med, at en stigende del, en væsentlig del af nationalindkomsten skal gå til investering, en aftagende del til forbrug. Jeg påviste derpå, at efter den sidste industristatistik er i det sidste år tværtimod forbrugsvareproduktionen steget stærkere end investeringen. Jeg påviste dernæst, at den skattelettelse, man nu gennemfører, yderligere vil virke i samme retning, idet den vil betyde en væsentlig stimulans for produktionen, medens det var i modsat retning, det skulle gå efter regeringens program. Det er denne argumentation, den højtærede minister både i formiddags og nu i eftermiddag er gået udenom.

Finansministeren (H. C. Hansen): Det ærede medlem må for det første have mig undskyldt, at jeg også rejser spørgsmålet om fordelingen af skatterne. Det ærede medlem kan ikke på den ene side ønske de direkte skatter lempet og på den anden side forbrugsafgifterne forhøjet, uden at det naturligt rejser spørgsmålet om fordelingen af den samlede skat. Dernæst vil jeg for mit vedkommende hævde, at med det forslag, der foreligger, er hovedlinien, således som den er udtrykt i langtidsprogrammet, således som den er udtrykt i regeringens hele linie, fulgt. Der er stadigvæk en linie i retning af forbrugsbegrænsende politik, og der har det ærede medlem for sit eget vedkommende erkendt, at man ikke kan sige, om det er det ene eller det andet beløb, der i så henseende er det afgørende.

Formanden: Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen har ordet for en kort bemærkning.

Thorkil Kristensen: Jeg må rette et ord, jeg sagde før. Jeg sagde, at skattelettelsen ville stimulere produktionen, jeg mener naturligvis forbruget.

Den højtærede ministers svar nu gik kun ud på, at han påstod, at linien fra langtidsprogrammet var fulgt. Højtærede minister, en påstand er ikke et argument, ej heller er det imødegåelse af et argument. Hvis den højtærede minister vil imødegå mine argumenter, vil jeg gerne diskutere med ham, men det er ikke klaret bare med at gentage en påstand uden at begrunde den.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

vedtoges med 108 stemmer mod 7.

§ 1, således ændret, og §§ 2 og 3 *vedtoges* enstemmigt med 110 stemmer; 7 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§§ 4—14

vedtoges med 104 stemmer mod 6.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 101 stemmer mod 16.

Ændringsforslag nr. 3

betragtedes som *forkastet* med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 2.

Ændringsforslag nr. 4

betragtedes som *bortfaldet* efter forkastelsen af ændringsforslagene nr. 2 og 3.

Ændringsforslag nr. 5

vedtoges enstemmigt med 95 stemmer; 22 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§§ 15—19 og § 20 i den ændrede skikkelse *vedtoges* med 88 stemmer mod 13; 16 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§§ 21—23

vedtoges enstemmigt med 105 stemmer; 12 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§§ 24—30

vedtoges enstemmigt med 111 stemmer; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

§§ 31—33

vedtoges med 111 stemmer mod 6.

Ændringsforslaget udenfor betænkningen (se foran)

forkastedes med 104 stemmer mod 7; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 6, gående ud på indsættelse af en ny paragraf

vedtoges uden afstemning.